"UKRAINIAN LABOR NEWS"
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year $4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТИ"
часопись для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стоваришене "Українських Робітничих Вістий".
Передплата на рік $4.00
Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS
cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщених в газеті рукописий не звертає ся, хіба що дописуватель виразно зазначить, що бажає звороту своєї рукописи на случай її непоміщеня та залучить почтову марку на її пересилку.

ДО ДОМІНІЯЛЬНИХ ВИБОРІВ.

Наближаєть ся день домініяльних виборів і многі робітники та фармері питають — на кого їм голосувати?

На се питане відповідь клясово свідомого робітника і убогого фармера є слідуюча. Парлямент є капіталістичною інституцією, створеною для підтримуваня і вдержуваня капіталістичної держави і капіталістичного ладу, а через те при помочи парляменту представники робочого люду, хтоб вони не були, не можуть анї поліпшити робітничої долі, анї освободити його від телерішного капіталістичного громадського ладу, опертого на визиску. При помочи парляменту не можна завести анї соціялізму, анї комунізму, так саме, — як се слушно замічає Дж. Бернард-Шо — "як не можна при помочи машини до шитя приготовляти смажені яйця". Парлямент — капіталістична машина — не для того створений і ним робочий люд не може покористуватись для перебудови теперішного ладу.

Тому клясово свідомі робітники і убогі фармері повинні використовувати вибори для вияснюваня дійсного характеру парляменту і правдивого значіня буржуазної демократії, так як се робить, напр. Робітничий Союз в Віннїпегу.

КАПІТАЛІСТИЧНІ, ФАРМЕРСЬКІ І РОБІТНИЧІ КАНДИДАТИ.

Однак ще є дуже много робітників і убогих фармерів, котрі думають, що все лихо в тім лише, що в парляменті сидїли дотепер лише капіталістичні посли, а робітничих і фармерських представників там не було; через те то парлямент не міг для нас нїчого доброго зробити. Колиж би там були робітничі і фармерські посли, то справа представлялаб ся зовсім инакше. І тому вони думають голосувати на кандидатів ставлених ріжними робітничими і фармерськими організаціями.

Про кандидатів капіталістичних партій — консервативної і ліберальної — нема що говорити, бо на них не буде голосувати ні один хоч трохи свідомий робітник, або убогий фармер. На них будуть голосувати хіба лише зовсім темні, або збаламучені продажними газетами люди (котрі дали ся зловити на хитрий обман всяких "Укр. Голосів", "Кан. Фармерів", "Кан. Українців").

Але ріжним кандидатам робітничим і фармерським робітники і фармері довіряють, бо ті ще не були в парляменті і обіцяють їм, що вони для працюючого люду всякого блага там натворять. Тому свідомі робітники і убогі фармері повинні освідомляти своїх товаришів, що се чиста брехня, бо взявши капіталістичну машину в свої руки, вони зможуть при її помочи дати працюючому людови инше капіталізм.

Та вже й між робітничими і фармерськими кандидатами є ріжниця. Є робітничі кандидати, яких ставлять ніби робітничі організації, які зовсім не змагають до зміни капіталістичного ладу і вони дурять робітників, що капіталістичний лад можна так полатати, що й без його переміни, робітникам буде добре жити. Се є простий обман, який може тішити лише самих капіталістів, бо се робота на їхню користь. Виступають і такі робітничі кандидати, яких ставлять на словах революційні, соціялістичні організації (як напр. "Соціялістична Партія Канади"). Вони є за зміною теперішного ладу на лад соціялістичний, але кажуть, се можна зробити просто при помочи голосованя. Треба лише вибрати до парляменту більшість соціялістичних послів, а вони просто ухвалять зміну теперішного громадського капіталістичного ладу, без всякого клопоту. Вони забувають, що капіталісти в своїй капіталістичній державі є панами положеня і в їх руках вся сила, та що вони прямо сміють ся в кулак із таких смирних будівничих нового громадського ладу. В многих державах (наприм. хочби в близьких Канаді Злучених Державах) вони навіть таких смирних соціялістичних послів викидають з свого парляменту. В історії людства ще ні одна переміна суспільного ладу не відбулась таким легким, мирним способом і такого "соціялістичного чуда" нема чого ждати в будучности. Робота таких соціялістів є шкідливою, бо вона обманює робітників і присипляє їх революційного духа, надією на "соціялістичне, парляментарне чудо".

Між фармерськими кандидатами є також ріжниця. Є такі "фармерські кандидати", що на фарми хіба на відпочинок часом приїздять; — се богатирі, що на їхніх фармах лле свій піт робітник і убогий фармер, котрий ходить до них на заробки. Того зовсім не обходить доля робітнича і убогого фармера, яких він сам визискує; він душею і тілом за задержанем теперішного ладу, лише хоче сам більше визискувати. У нього є сварка з промисловими і фінансовими магнатами, за поділ того, що він висисає із робітників на своїх фармах, тому він хоче виштовхати їх з парляменту, а сам туди всадитись. Є ще такі фармерські кандидати, котрі, так як і деякі робітничі кандидати, обіцяють латаниною направляти теперішний лад і робити добро всім і вся. Є се люди буржуазних поглядів, котрі мало що тямлять про політичну економію, не розуміють клясового поділу суспільства і, хоча вдають приятелїв працюючих мас, на ділї є ворогами інтересів робітників і убогих фармерів.

НОВА ПАРТІЯ І РЕВОЛЮЦІЙНІ ПРЕДСТАВНИКИ ПРАЦЮЮЧОГО ЛЮДУ.

Народжуєть ся однак нова партія, нова організація працюючого люду в Канаді, яка обединить найсвідомійші революційні елементи, так серед робітників як і серед убогих фармерів. Є вона вислідом нової течії в робітничому русі, яка під впливом досвіду в боротьбі робочого люду за послідних кілька років, глядить нових, певніщих способів і засобів для борби з капіталізмом. Її висловом є повставші агресивні робітничі організації в ріжних містах Канади, такі, як Робітничі Ліги в Монтреалї і Торонто, Робітничий Союз в Віннїпегу, Робітнича Рада в Венкувер, і т. д.

Вже пороблено перші заходи, щоб всї ті революційні організації, як також ліві елементи старих робітничих організацій, злучити в одну кріпку, агресивну партію робочого люду. На днях відбудуть ті організації конференцію а найдальше в місяци лютім відбудеть ся конвенція партії.

Покиж що поодинокі організації, що мають злитись в ту нову партію ведуть успішну пропаганду підчас сеї виборчої кампанії, а в Віннїпегу і Венкувер мають своїх кандидатів.

Пошо-ж ставлять ті свідомі робітники своїх кандидатів на послів до домініяльного парляменту? Ставлять вони їх тому, що уважають парлямент важною капіталістичною інституцією, в якій переводить ся много таких капіталістичних махінацій, про які робітники правди не знають, а дуже потрібно, щоб вони її знали і ту правду роскажуть їм їхні дійсні представники. Треба дальше, щоб ті представники своїми домаганями і заявами від імени робочого люду заставили парлямент показати ся перед працюючими масами в правдивім світлї, як клясова капіталістична институція, аби робітники і убогі фармері зрозуміли, що буржуазний парлямент не може і ніколи не зробить нїчого в їхніх інтересах, бо се булоб на шкоду капіталістам, яким він служить. Того не зроблять ні ті робітничі і фармерські посли, що йдуть до парляменту з наміром помагати капіталістам доглядати їхніх інтересів, ні ті соціялісти, які будуть ждати поки їх не назбираєть ся там більшість.

ДВА КАНДИДАТИ.

Нам відомі два кандидати, на котрих без застережень повинні голосувати всї свідомі робітники, а ними є: Яків Пенер, в Віннїпегу і Дж. Каваног, в Венкувер. Обидва вони відомі із своєї довголітної, щирої до самовідреченя праці в робітничому русі, завсїгди в перших рядах, завсїгди повинуючі ся дисциплінї і контролї, не шукаючі за особистою карієрою і не уникаючі ні обовязків, ні звязаних часом з ними трудностий. Обидва вони виступають отверто як комуністи.

А щож нам робити, де нема відповідної революційної, робітничої організації, ні таких кандидатів? — спитають многі. В таких місцевостях свідомі робітники і фармері повинні вести пропаганду без кандидатів; пояснювати, що робітник і убогий фармер під жадним зглядом не сміє голосувати на жадного з капіталістичних кандидатів; колиж голосує на робітничого або фармерського кандидата, котрий обіцяє щось здобути в парляменті для працюючих мас, то нехай тямить, що він буде лише мати нагоду переконатись, що ті робітничі і фармерські посли, умисно або й ні, сами себе і його обманювали; се тільки приблизить хвилю, в якій він зрозуміє, що то таке парлямент і кому він служить, без огляду на його склад, та вийде на правильний шлях боротьби робітників за їхню владу.

ДВА РОБІТНИЧІ КАНДИДАТИ В ПІВНІЧНІМ ВІННІПЕГУ.

Многим робітникам-виборцям в північнім Віннїпегу клопоче голову питане: На кого голосувати? На Пенера, чи на Россела? Дехто з них ще питає, на що то двох кандидатів робітничих в однім виборчім дістрікті? Не лучше то булоб, щоб був лише один робітничий кандидат і щоб всї робітники на нього голосували?

Клопіт лише в тім, що як ми се вже повисше згадували, не всї робітничі кандидати є дійсними речниками бажань і стремлінь робітників і через те доводить ся робітникам ставити робітничих кандидатів проти робітничих. Чи можна, напримір, обвинувачувати українських, російських, німецьких, французьких, італійських або англійських комуністів, котрі ставлять своїх кандидатів до законодатних тіл проти всякого рода соціялістичних кандидатів? Чи належить дивуватись, що вони поборюють таких соціялістів, котрі кажуть робітникам ждати на "соціялістичне, парляментарне чудо", а коли робітники сего не слухають, то вони разом з буржуазією їх лають, а то й здавлюють? Чи можуть свідомі робітники годитись з всякими Шайдеманами, Сновденами, Керенськими, Гілквітами і їм подібними і чи належить їх осуджувати за се, що вони проти них ставлять своїх кандидатів і ведуть проти них боротьбу?

Подібне положене витворилось підчас сих виборів в північнім Віннїпегу і в сьому нема нїчого дивного. Россела поставила в північнім Віннїпегу Соціялістична Партія Канади, яка каже, що робітники не освободять себе з під капіталізму до того часу, поки не виберуть більшість соціялістичних послів до парляменту, та й то лише таких, що до тої партії належать; вона кріпко вірить в буржуазну демократію і в те, що вистарчить мати більшість соціялістів в парляменті, аби підчинити своїм росказам всю машинерію капіталістичної держави — її институції, суд, школи, її армію і полїцію. Се, розуміють ся, є чистий обман. Соціялістична Партія Канади на сторінках свого органу і устами своїх лїдерів, включаючи і Россела, безвпинно лає і обріхує комуністів, як се впрочім роблять такої самої масти соціялісти инших країв. Віннїпегські лїдери Соц. Партії Канади — Армстронг і Россел зацитувані на своїх виборчих мітінгах, як вони відносять ся до совітських республик, заявляють, що вони нїчого на се відповісти не можуть, бо нїчо про совітські республики не знають.

Тов. Якова Пенера номінував Робітничий Союз, складаючий ся з відомих від многих літ революційних робітничих організацій північного Віннїпегу, після того, як всякі спроби осягнути певне порозуміне з Соціялістичною Партією Канади хибили. Тов. Пенер виступає отверто як комуніст і його повинен поперти кождий свідомий робітник північного Віннїпегу.

ХТО ПОПИРАЄ РОССЕЛА, А ХТО ПЕНЕРА.

Соц. Партія Канади і Россел відмовились увійти в порозуміне з Робітничим Союзом, та заявити виразно своє становище відносно Третого Інтернаціоналу і инших важних справ, але відтак навязали з єврейськими націоналістами і націонал-соціялістами, щоб спільно повести боротьбу проти революційних робітничих елементів в північнім Віннїпегу.

Вистарчить глянути на номінаційні папери Россела і послухати хто за ним агітує на його виборчих мітінгах, щоб переконатись, які то "соціялісти" його попирають. Номінаційні папери підписали відомі єврейські бизнесмени: Шульман, націонал-соціялїст, Дворкін, відомий єврейський націоналїст (оба спільники фабрики "кушерного" мяса і ковбас), Грін, єврейський націоналіст, властитель "секенд генд стор"-у, і т. д. Тогож самого типа люди агітують за Росселом, бо знають, що він занимає становище близше для них, чим те, на якому стоїть Пенер. Чи можна було свідомим робітникам згодитись з тим, щоб іти згідно з такими елементами, з бизнесменами, та добре відомими робітниками хитрими ганделесами з Лоґан Евню, та вести таку пропаганду, щоб їм була до вподоби? Ні, на се може згодитись Соц. Партія Канади, котра на все згодить ся, лиш би Россела до парляменту впхати. Її речники поширюють всякі брехні, очерненя проти організацій, які входять в склад Робітничого Союза, і проти їхніх членів, бо думають, що сї плюгаві буржуазні способи поможуть їм. Вони числять на популярність Россела, тому, що він сидів в тюрмі. Та все те не поможе закрити їх лиця, бо робітники знають многих видних соціялістів, які колись літами томились по царських тюрмах, а нині роблять проти робітничої справи рука об руку з найчорнійшими контрреволюціонерами.

Якова Пенера поставив Робітничий Союз ("Воркерс Елайнс"), робітнича революційна організація, яка стоїть за Третим (Комуністичним) Інтернаціоналом; номінували його самі робітники і лише робітники будуть на нього голосувати. Робітничий Союз веде живу писменну пропаганду, а не лайку, і обріхуваня, як се робить Соц. Партія Канади. Не спинять його в тій роботі ні підчас виборів, ні по виборах, жадні наклепи, що се "чужинецький рух", бо робітничий революційний рух є лише для буржуазії "чужинецьким", а не для робітників. Свідомі робітники будуть голосувати на т. Пенера, не зважаючи на те, що він з походженя російський Німець, і не належить до "гвайт піп'л" з синою кровю в жилах, бо робітники не знають расового, національного, релігійного, або иншого поділу. Тіж, що на такий поділ натякають, не достойні звати себе представниками робітничої кляси.

Товаришу Робітнику північного Віннїпегу! Твій голос повинен піти лише на робітника-комуніста Якова Пенера.

ЩО СТАЛО СЯ З БОНДАМИ?

Що сталось з бондами? Неодин може поставить собі таке питане.

Стільки було крику, галасу, патріотизму і потихенько все завмерло. Від довжезних редакторських статий, від величезних "манїфестів" на цілу першу сторону в продажних чорносотенних газетах, від "патріотичних" фотографій шифкартового агента Боєра, статї про бонди зїхали поволи на другий плян, дальше на третий, відтак зійшли на звичайне бизнесове оголошене Боєра і компанії, як одинокого патріотичного представника петрушевичівських бондів в Канадї і нарештї потихенько зникло і те оголошене, як послїдне свідоцтво ганебного шахрайського виборчого "трику".

Що бонди були видумані редакторами "патріотичних" газет в Канадї в спілцї з шифкартовими агентами з Монтреалу як виборчий "трик", в тім нема тепер найменшого сумніву. Але що сей "трик" не вдав ся, се також тепер є фактом. Та не тільки самі бонди були виборчим "триком". Виступ Догертого на засїданю "Ліґи Націй" був також нїчим иншим, як виборчою лапкою на українські голоси в Канадї.

Віннїпегська буржуазна газета "Free Press" з 28. 29. і 30. листопада містить на сю тему довгі статї, в котрих розкриває всю гру Мієна з українськими долярохапними патріотами і висміває всю ту виборчу авантуру в звязку з "освобожденем Галичини" та "позичкою Петрушевича". Вона висміває всї ті патріотичні апелї української чорної сотні, в яких називаєть ся Мієна "освободителем Галичини". Вся та лапка на українських виборців була придумана в Оттаві і предложена українським чорносотенним агентам і газетярам. Але укр. агенти і редактори чорносотенних газет пішли дальше. Вони попри мниме "освобожденє Галичини" Мієном рішили ще в законний спосіб ограбити українську еміґрацію на $1,000.000, називаючи сю рабівничу авантуру "позичкою свободи". Тимчасом про сю "позичку свободи" нїчого не знало навіть "правительство" Петрушевича. Ся "позичка" була уплянована Цегельським з шифкартовими агентами в Монтреалї — Боєром, Курдидиком, Ткачуком і безхребовцями від продажних укр. "патріотичних" газет в Віннїпегу.

Але вся та шифкартова і газетярсько-патріотична короста, будучи дуже падка на доляри, почала ділити між собою шкуру, не убивши медведя. А при діленю почала сварити ся. Нарештї ціла ся авантура стала "притчею во язициїх" в політичних партійних кругах консервативної і ліберальної партій Канади. Віннїпегська "Free Press" з 29. листопада каже, що про сю авантуру говорять в найтіснійших партійних кругах і говорять богато такого, чого не можна висловити на папері і що не може бути розказане в детайлях, поки не буде розказане в суді, що є дуже можливим.

Ось так виглядає справа з "освобожденем" Галичини, так виглядає справа "позички свободи". Але се тільки перші ластівки тої авантури. Поза вуглами про сю авантуру говорять богато дечого більше і можна сподївати ся, що скорше чи пізнійше ціла ся справа мусить вийти на яв.

Дехто може еще запитає, де поділись всї ті агенти Ткачуки та Курдидики, що крутили ся по Форт Ґери готелях.

Про Курдидика читаємо в віннїпегській "Tribune" з 22. листопада, що його шукає полїція в Давфін, Ман., за обманство. А 21. листопада вечером детектив провінціональної полїції Вилїям Сміт арештував його на зелїзничім двірци ("Union Station") в Віннїпегу.

Дня 30. листопада вечером загостив до нашої редакції чоловік з Давфін і сказав, що арештованого "патріотичного" обманця Курдидика полїція доставила з Віннїпегу до Давфін. Зрештою, там найшли ся "милосердні" люди, які долярами і заступництвом виратували сего "патріотичного" агента від "позички свободи" з рук полїції і властителя готелю в Давфін.

Тепер стає ясно, чому і защо сї патріотично-шифкартові агенти, не продавши еще ні одного бонда, розїзджали в Монтреалї в роскішних автомобілях, замешкували цілою бандою в найдорозших готелях і вели панське гойне житє. Чому вони, приїхавши до Віннїпегу, пішли до першорядного готелю, устроюючи там бенкети, в яких брали участь українські екс-посли, редактори "патріотичних" газет аж до греко-православних попиків включно.

Хто має вуха, нехай чує. Волинець.

ДАЛЬШІ ФАКТИ ПРО НАСИЛАНЄ ПОЛЬЩЕЮ БАНДИТІВ НА УКРАЇНУ.

Від Бюра Преси та Інформації Українського Радянського Посольства в Польщі отримали ми текст слідуючої ноти, врученої головою Ради Народних Комісарів і народним комісарем закордонних справ У.С. Р. Р. Раковським польському послови в Харкові Пуласкому дня 4. листопада 1921 року;

В доповненє до своєї ноти з дня 30 жовтня, відправленої Українським Урядом Польському Урядови з приводу наскоку банд з польської території на територію України, Український Уряд має за часть довести до Вашого відома, що нові факти, які дійшли до його відома, ще більше підтверджують з незаперечною безумовністю участь органів військової польської влади в організації сих наскоків.

В числї захоплених до полону бандитів банди полковника Палія, яка перейшла в ночі з 27 на 28 жовтня польський кордон і напала на українське м. Ляндскорунь, дістав ся до полону польський громадянин Георгій Шлопак, який виконував в банді обовязок лїкарського помічника.

При допитї польський громадянин Георгій Шлопак заявив, що перехід банди полк. Палія відбув ся при близькій співучасти польської військової влади, що сам Георгій Шлопак був прикомандирований до банди як лїкарський помічник по розпорядженю польського коменданта м. Гусятина.

Г. Шлопак додав, що польський комендант Гусятина в своїх вчинках підлягав безпосередним розпорядженям зі штабу 6 польської армії у Львові. Далї Г. Шлопак заявив, що всї інтерновані петлюрівці перебувають зараз біля ріки Збруч в районї Скала-Підволочиська. Серед сих частин находять ся так звані 4 київська дівізія, що прибула з Калїша через Варшаву, а також 5 херсонська дівізія.

Зі слів других військово-полонених, взятих в банді, виявилось, що з концентраційних таборів перебуває в прикордонній польській смузї дуже велика скількість інтернованих козаків петлюрівської армії, що до них повинна в найблизшому часї приднати ся банда Махна, інтернована в Румунії, і що одночасно з акціями, наміченими проти України з боку Польщі, готують ся такі-ж бандитські наскоки з боку Румунії, головним чином в районі Одеси.

Український Уряд, звертаючи ще раз увагу Польського Уряду на сї факти, примушений настоювати на негайну відповідь відносно заходів, які вжиті Польським Урядом для лїквідації банд і виключеня ватажків.

СОВІТСЬКЕ ПРАВИТЕЛЬСТВО В ОБОРОНІ ТУРЕЧЧИНИ.

МОСКВА.—Совітське правительство вислало ноту слідуючого змісту до правительств всїх країв:

"Нечувані надужитя, яких допускають ся грецькі війська в Малій Азії спонукують совітське правительство звернути ся до других правительств з домаганєм, щоби вони звернули свою увагу на варварські надужитя і на страшні спустошеня грецького війська, від котрих терплять цілі турецькі провінції.

Цілковито невтральні особи доносять, що всї території, котрі були заняті грецькими жовнїрами і котрі були і є ними евакуовані, обернені в пустиню. На цілій лінії грецького відвороту турецькі села зістали спалені, населене обрабоване а женщини знасилувані в найогиднійший спосіб.

Частина турецького населеня спасла себе одиноко тим, що вспіла скрити ся в горах і в лїсах. Розкази грецької команди свідчать про чортівські пляни, згідно а якими грецькі жовнїри переводили знищене турецьких околиць. Розказ генерала Дапульоса, начального коменданта грецької армії говорить, що всї турецькі околиці мають бути знищені згідно з пляном.

Урядовий звіт молодотурецького парляменту з 28. вересня, а також звіт совітського представника, подають довгу лїсту випадків найстрашнійших надужить, яких допустили ся грецькі війська. Цілковито докладні описи, в яких вичисляєть ся поіменно знищені турецькі оселї, находять ся в руках. Те саме урядове справоздане наводить зізнаня наочних свідків про грецькі насильства.

Совітське правительство звертає увагу всїх других правительств на факт, що той богатий край, через котрий перейшли грецькі війська і довершили систематичного знищеня, зістав обернений в пустиню. Совітське правительство вважає конечним візвати правительства всїх країв, щоби вони підприняли супроти грецького правительства відповідні кроки в цїли закінченя розбуяного захованя ся грецьких військ в Туреччині".

ПРОСТО З УКРАЇНИ!

Єсли ви цікаві довідатись про житє і працю тих товаришів, котрі керують революційним рухом на Україні, то замовляйте нову брошурку, що тільки вийшла з друку і називаєть ся:

ПРОВІДНИКИ РЕВОЛЮЦІЙНОГО РУХУ НА УКРАЇНІ.

В сій брошурці є подані також найновійші портрети револ. провідників, які ще не були печатані в Америці. Брошурка надаєть ся до масового ширеня.

Ціна 10 центів.

Замовленя посилайте до:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor St.
WINNIPEG, MAN.